

Δίνουμε την ψυχή μας για τα παιδιά και το δημόσιο σχολείο και όχι για το Υπουργείο και την αντιεκπαιδευτική πολιτική

Επικίνδυνες πολιτικές σκοπιμότητες και επικοινωνιακή στρατηγική αντί για πραγματικό ενδιαφέρον από ΥΠΑΙΘ, κράτος και κυβέρνηση

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η πανδημία του κορωνοϊού διαμορφώνει νέα, πρωτόγνωρα δεδομένα στις ζωές μας, στην εργασία μας, στην καθημερινότητά μας. Η αύξηση των κρουσμάτων οδήγησε στο κλείσιμο όλων των σχολείων της χώρας. Σε αυτή τη δύσκολη μάχη που έχουμε μπροστά μας θα είμαστε όλες και όλοι μαζί, συλλογικά, αλληλέγγυα κι αγωνιστικά. Το κλείσιμο των σχολείων για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, οι δύσκολες συνθήκες εργασίας μιας σειράς κλάδων (ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, υπάλληλοι σουπερ-μάρκετ, φαρμακείων, κλπ.), τα χτυπήματα που δέχεται η λαϊκή οικογένεια στο εισόδημα και την εργασία της λόγω της κυβερνητικής πολιτικής και της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, ο φόβος και η πραγματικότητα των απολύσεων στον ιδιωτικό τομέα, το γενικότερο περιβάλλον των περιορισμών και των αυστηρών μέτρων, έχουν ανυπολόγιστες ψυχολογικές, μορφωτικές, κοινωνικές συνέπειες στις οικογένειες και στους μαθητές και τις μαθήτρίες μας, ιδιαίτερα στα παιδιά των φτωχών λαϊκών οικογενειών.

Μέσα σε αυτό το πρωτοφανές, δυστοπικό κοινωνικό και εκπαιδευτικό τοπίο, το Υπουργείο Παιδείας αντί να δώσει ουσιαστικές και άμεσα εφαρμόσιμες απαντήσεις στο πραγματικό πρόβλημα που βιώνουν οι μαθητές και οι οικογένειές τους, εξαπολύει μια επικοινωνιακή επιχείρηση που στόχο έχει **να μετατεθούν οι ευθύνες της κυβέρνησης στους εκπαιδευτικούς**, με αποκορύφωμα τις (έτσι κι αλλιώς **μη υποχρεωτικές**) εγκύκλιους και οδηγίες του για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

Το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να πείσει γονείς, μαθητές και κοινωνία ότι μέσα σε αυτό το κλίμα και με κλειστά τα σχολεία πρέπει να υπάρξει μια (σχετική) κανονικότητα. Μέσω των ΜΜΕ κατασκευάζει μια ιδανική κατάσταση, ότι η εκπαιδευτική διαδικασία μπορεί να συνεχιστεί με άλλα μέσα, ότι υπάρχει έτοιμο και άφθονο λογισμικό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από εκπαιδευτικούς και μαθητές. **Εμείς τονίζουμε ότι τίποτε δεν μπορεί να αντικαταστήσει την ζωντανή εκπαίδευση, τις ανοιχτές σχολικές τάξεις.** «Η τηλεκπαίδευση, η εξ' αποστάσεως, η ασύγχρονη εκπαίδευση» είναι απλώς εργαλεία. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να λειτουργήσουν επαρκώς με παιδαγωγικά και επιστημονικά κριτήρια και να υποκαταστήσουν τη ζωντανή διαδικασία της τάξης (κατάκτηση της γνώσης, αλληλεπίδραση, αλληλοβοήθεια, παραστατικότητα, φυσική/σωματική προσέγγιση κ.ά). Στην έκτακτη αυτή περίπτωση τα ψηφιακά εργαλεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για να κρατήσουν ζωντανή την σχέση ανάμεσα σε εκπαιδευτικούς και μαθητές, για να διατηρήσουν μια ελάχιστη επαφή των μαθητών με ποιοτικές μορφωτικές, ψυχαγωγικές, πολιτιστικές, εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Οι συνάδελφοι μπορούν να οργανώσουν ούτως ή άλλως τη δουλειά τους με τον τρόπο που εκείνοι θεωρούν καταλληλότερο και πιο αποτελεσματικό (ιστοσελίδες των σχολείων, οι ιστοσελίδες των τάξεων, διάφορες δωρεάν εφαρμογές τηλεπικοινωνίας, η επικοινωνία με email κλπ). Τονίζουμε όμως ότι έτσι κι αλλιώς όλες οι εγκύκλιοι που αφορούν την «σύγχρονη» και «ασύγχρονη διδασκαλία» εξ' αποστάσεως δεν είναι υποχρεωτικού χαρακτήρα και καμία παρέμβαση της Διοίκησης δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Όλα τα άλλα δεν είναι παρά ένα επικοινωνιακό παιχνίδι, που στήνεται στις πλάτες εκπαιδευτικών, γονιών και μαθητών με σοβαρές πολιτικές προεκτάσεις. Η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση της πανδημίας προβάλλει την «ατομική ευθύνη», χωρίς να θωρακίζει το δημόσιο σύστημα υγείας, κάνει

σαφές το "μείνε σπίτι σου αν νοσήσεις γιατί δεν μπορούμε να σε περιθάλψουμε". Έτσι και στην εκπαίδευση: Με πρόσχημα την πανδημία επιλέγει να εντείνει την επίθεση στα φτωχότερα στρώματα των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ ταυτόχρονα επιχειρεί να χειραγωγήσει μια ολόκληρη κοινωνία διασπείροντας την λογική της ατομικής ευθύνης. Πρόκειται για μια ακόμη έκφανση του ατομικού δρόμου που η κυρίαρχη ιδεολογία έχει εμποτίσει την κοινωνία και θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στα ατομικά και δημοκρατικά δικαιώματα, όπως τα ξέραμε (έστω και κουτσουρεμένα). **Και αναμετριάμαστε και με αυτήν..**

Τα επικοινωνιακά τεχνάσματα της κυβέρνησης και η απλόχερη κάλυψη που της παρέχουν τα ΜΜΕ δεν μπορούν να κρύψουν την πραγματικότητα: απαρχαιωμένες πλατφόρμες που σέρνονται πριν καν χρησιμοποιηθούν, κανένα οργανωμένο πλαίσιο, δημόσιο λογισμικό στα σπάργανα, υλικοτεχνική υποδομή ανύπαρκτη, διαδικτυακές ταχύτητες για κλάματα, καμία μέριμνα για εκπαιδευτική τηλεόραση, παντελής ανυπαρξία κεντρικού οργανωμένου, αξιόπιστου εκπαιδευτικού διαδικτυακού υλικού. Προπαγανδίζουν την «ασύγχρονη εκπαίδευση» γνωρίζοντας ότι η δια ζώσης δεν αντικαθίσταται επιχειρώντας να πείσουν την κοινωνία ότι αποτελεί εκπαιδευτική μέθοδο με παιδαγωγικά χαρακτηριστικά, όπου απουσιάζει η παιδαγωγική αλληλεπίδραση, η παιδαγωγική σχέση, η κοινωνική διάσταση της γνώσης (επικοινωνία μεταξύ των μαθητών για την κατασκευή της γνώσης ως κοινωνικό προϊόν).

Το Υπουργείο Παιδείας συνειδητά επιλέγει να κάνει διάκριση μεταξύ των μαθητών μας.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, το Υπουργείο Παιδείας ζητά από τους εκπαιδευτικούς να στήσουν δίκτυα «ασύγχρονης εκπαίδευσης». Δίκτυα που στις συνθήκες αυτές απευθύνονται σε συγκεκριμένης οικονομικής δυνατότητας, κοινωνικής (και γεωγραφικής) σύνθεσης μαθητικό πληθυσμό που έχει πρόσβαση στον απαραίτητο εξοπλισμό. Για την πλειοψηφία όμως των παιδιών, για το τι θα γίνει δηλαδή με τα παιδιά από φτωχές οικογένειες, με κοινωνικά και άλλα προβλήματα, οικονομικούς και πολιτικούς πρόσφυγες καρφάκι δεν τους καίγεται. Απόλυτα καταγγελλέο είναι το γεγονός της απουσίας πολιτικής βούλησης του ΥΠΑΙΘ να εφοδιαστούν με όλα τα απαραίτητα τεχνικά μέσα όλοι οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί. Ο στόχος είναι προφανής: να απογειώσει την ταξική ανισότητα στην εκπαίδευση αλλά και να πείσει την κοινή γνώμη ότι έχουν δίκιο οι σειρήνες τύπου Τέλλογλου που συκοφαντούν ως τεμπέληδες τους εκπαιδευτικούς. Εν μέσω πανδημίας διαλέγει ένα εργαλείο που θα το εφαρμόσει το δημόσιο σχολείο και που γνωρίζει ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει καθολικά και για όλους. Η εκπαίδευση είναι υποχρεωτική για όλα τα παιδιά. Σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούμε στη λογική διαχωρισμού των μαθητών μας επειδή για μας όλοι οι μαθητές – είτε ζουν στην πόλη, είτε στο χωριό, είτε είναι μετανάστες και προσφυγόπουλα – έχουν το ίδιο ακριβώς δικαίωμα στην υποχρεωτική μόρφωση.

Η εξ αποστάσεως “εκπαίδευση” που ευαγγελίζεται το ΥΠΑΙΘ έχει πολιτικο-κοινωνικές σκοπιμότητες;

Το Υπουργείο Παιδείας και όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, από τη μία θα έπρεπε να έχουν διασφαλίσει τις υποδομές και τη διαμόρφωση του απαραίτητου υλικού για την ποιοτική με σύγχρονα τεχνολογικά – ψηφιακά εργαλεία εκπαίδευση, στα οποία θα έχουν πρόσβαση όλοι μαθητές και εκπαιδευτικοί. Από την άλλη, μέσα σε αυτές τις πρωτόγνωρες συνθήκες το ΥΠΑΙΘ θα έπρεπε να λάβει υπ όψιν τις ψυχο-συναισθηματικές και κοινωνικές επιπτώσεις για τους μαθητές μας οι οποίοι βρέθηκαν κλεισμένοι και απομονωμένοι στο σπίτι ώστε να υπάρξουν όλα εκείνα τα μέτρα και το θετικό κλίμα μέσα στην οικογένεια, χωρίς εντάσεις και άγχος. Για να διαχειριστούν αυτή τη νέα, δύσκολη κατάσταση, αξιοποιώντας εκτός των άλλων τα τεχνολογικά μέσα που διαθέτουν ώστε να μην αποκοπούν από τους ευρύτερους και στενότερους κοινωνικούς δεσμούς, να συζητούν και να ενημερώνονται και διαδικτυακά, διασφαλίζοντας τις κατάλληλες υποδομές για να γεμίσουν τον ελεύθερο χρόνο τους

εποικοδομητικά και με διάφορες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Αντίθετα, είχαν και έχουν άλλες προτεραιότητες: Ασχολούνται με την προώθηση του ελέγχου και της αξιολόγησης, με το εκπαιδευτικό management, με την κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών, με την αριστεία και την σκληρή ταξική επιλογή μέσα από εξεταστικούς φραγμούς, με την προώθηση των αντιεκπαιδευτικών πολιτικών της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ. Γι' αυτό και τεράστια πακέτα χρηματοδότησης διατέθηκαν για τις ΤΠΕ με τόσο πενιχρά αποτελέσματα. Τόσο η σιδερένια φτέρνα του κράτους όσο και το αόρατο χέρι της αγοράς απέτυχαν παταγωδώς εδώ και πολλά χρόνια, παρά τα τεράστια πακέτα που δαπανήθηκαν να εξασφαλίσουν τις απαραίτητες δομές και το ποιοτικό εκπαιδευτικό υλικό. Οι σημερινές υποκριτικές εξαγγελίες για άμεση εφαρμογή της εξ αποστάσεως έρχονται σε πλήρη αντίφαση με τις πλατφόρμες του Υπουργείου που σέρνονται με ταχύτητες χελώνας.

Κάθε κρίση αντιμετωπίζεται ως ευκαιρία για να προωθήσουν νέους κύκλους συντηρητικών αναδιαρθρώσεων

Από τη δεκαετία του '90 και μετά έχει καταβληθεί από ΕΕ και ΟΟΣΑ μεγάλος κόπος ώστε το σχολείο να αντιμετωπιστεί ως χώρος παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών, και δεξιοτήτων και μάλιστα με τους όρους που θέτει η Αγορά (αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών, αυτονομία της σχολικής μονάδας, Προγράμματα σύνδεσης με την Παραγωγή και την Αγορά, Εξετάσεις και Πιστοποίηση). Θεωρούμε ότι οι πραγματικές στοχεύσεις του υπουργείου εντάσσονται στο παραπάνω πλαίσιο και επιδιώκουν να προωθήσουν τη **δική του ατζέντα**: -Για τη χρήση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης **αντί για προσλήψεις εκπαιδευτικών**. -Για την **κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών** με βάση το αν ακολούθησαν τις οδηγίες του ή όχι. -Για την ορμητική είσοδο **ιδιωτών στη δημόσια εκπαίδευση**. Το υπουργείο έχει **εξαιρετικά επικίνδυνες πολιτικές σκοπιμότητες και όχι πραγματικό ενδιαφέρον**.

Στηρίζουμε τους μαθητές μας και τις οικογένειές τους, όχι τις πολιτικές της Κυβέρνησης

Να ξέρουν όμως οι γονείς και οι μαθητές μας ότι εμείς είμαστε εδώ για εκείνους και ότι με δική μας πρωτοβουλία θα ξαναμπούμε, με όποιο τρόπο μπορούμε, στα σπίτια τους. Είμαστε δίπλα, όσο περισσότερο μπορούμε και με όποιον τρόπο αυτό γίνει δυνατό ως αλληλέγγυοι εκπαιδευτικοί στη δύσκολη αυτή περίοδο. Διεκδικούμε από την κυβέρνηση και το Υπουργείο να πάρουν όλα εκείνα τα μέτρα πραγματικής στήριξης των μαθητών και των οικογενειών τους. Βρίσκουμε τρόπους να επικοινωνήσουμε, να συμβάλλουμε με ιδέες και σκέψεις, να υλοποιήσουμε «μικρά πειράματα», να ανταλλάξουμε και να προτείνουμε ποιοτικές και μορφωτικές δραστηριότητες, ταινίες, βιβλία, θεατρικές παραστάσεις, μουσειακές περιηγήσεις. Ότι κάνουμε, λοιπόν, θα το κάνουμε με προσοχή και παιδαγωγική ευθύνη, με τα μάτια στραμμένα στην πληττόμενη πλειοψηφία των μαθητών μας και των λαϊκών οικογενειών τους χωρίς να εντείνουμε τους ταξικούς φραγμούς που ήδη υπάρχουν.

Τίποτε δεν μπορεί να αντικαταστήσει την ζωντανή εκπαίδευση, τις ανοιχτές σχολικές τάξεις. «Η τηλεκπαίδευση, η εξ' αποστάσεως, η ασύγχρονη εκπαίδευση» είναι απλώς εργαλεία. Εκπαίδευση και αγωγή για ανήλικους μαθητές δεν είναι. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να λειτουργήσουν επαρκώς με παιδαγωγικά και επιστημονικά κριτήρια και να υποκαταστήσουν τη ζωντανή διαδικασία της τάξης (κατάκτηση της γνώσης, αλληλεπίδραση, αλληλοβοήθεια, παραστατικότητα, φυσική/σωματική προσέγγιση κ.ά).

Εμείς κρατάμε την εκπαιδευτική διαδικασία ανοιχτή και όχι το Υπουργείο, εμείς κρατάμε την επαφή με τους μαθητές μας, εμείς αναζητούμε τρόπους και μέσα επικοινωνίας, εμείς επιδιώκουμε να έχουν τα παιδιά ποιοτικό μορφωτικό και ψυχαγωγικό χρόνο αυτές τις δύσκολες στιγμές.

Κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι η σημερινή πραγματικότητα αποδεικνύει:

- Ότι αυτό που συμβαίνει μέσα στην τάξη είναι μοναδικό και αναντικατάστατο, δεν είναι μια μονοδιάστατη μετάδοση πληροφοριών ή μια αλληλουχία διδακτικών για τη μετάδοση δεδομένων αλλά είναι μια πολυδιάστατη διαδικασία αλληλεπίδρασης και κοινωνικής σχέσης. Γι' αυτό μέσα στην τάξη μπορούν να πραγματοποιούνται παιδαγωγικά θαύματα που διαμορφώνουν συνειδήσεις και στάσεις ζωής. Γι' αυτό καμιά τεχνική διαδικασία εξ αποστάσεως δεν μπορεί να υποκαταστήσει την παιδαγωγική επίδραση της ζωντανής εκπαιδευτικής λειτουργίας.
- Τις τρομακτικές ανισότητες στην πρόσβαση στη γνώση αλλά και στην πληροφορία, αποτέλεσμα του εκμεταλλευτικού κοινωνικού μοντέλου, που στην πράξη σημαίνουν ότι σημαντικό μέρος των μαθητών μας βρίσκονται χωρίς σύνδεση στο διαδίκτυο, χωρίς υπολογιστές ή με ελλιπή τεχνολογικό εξοπλισμό, άρα αποκλεισμένοι από τις μεθόδους της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Οι παραπάνω δυσκολίες σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι πρέπει να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά κάτω από τις σημερινές συνθήκες και να αφήσουμε τα παιδιά στη μοίρα τους, απομονωμένα στο σπίτι, αντιμέτωπα με τη μοναξιά τους, βορά στην αυθαιρεσία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Συγχρόνως, να απαλλάξουμε τους μαθητές και τις μαθήτρίες μας από το άγχος της ύλης και των εξετάσεων. Δεν είναι αυτό σήμερα το κεντρικό ζήτημα. Η μόρφωση δεν μετριέται με το κιλό ούτε είναι συσσώρευση πληροφοριών.

Στο παραπάνω πλαίσιο **απαιτούμε από το Υπουργείο και προτείνουμε στους συναδέλφους:**

- Το Υπουργείο Παιδείας, άμεσα να οργανώσει πρόγραμμα προβολής μορφωτικών εκπαιδευτικών εκπομπών στη δημόσια τηλεόραση. Να οργανώσει κεντρική ιστοσελίδα με εκπαιδευτικό υλικό ανά τάξη και μάθημα για τη στήριξη της δουλειάς των εκπαιδευτικών. Να διασφαλίσει τη δωρεάν παροχή σύνδεσης στο διαδίκτυο στους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς. Να επιλύσει με άμεση χρηματοδότηση τις ελλείψεις σε υποδομές και υλικό.
- **Καλούμε τους συναδέλφους να οργανώσουν τη δουλειά τους με τον τρόπο που εκείνοι θεωρούν καταλληλότερο και πιο αποτελεσματικό.** Κάθε σχολείο (σύλλογος διδασκόντων) και εκπαιδευτικός θα επιλέξει τα μέσα, τα εργαλεία, τους τρόπους αλλά και το περιεχόμενο που θα αξιοποιήσει γνωρίζοντας καλύτερα τις ανάγκες και τις δυνατότητες των μαθητών της. Έτσι ώστε να διασφαλίζεται η καλύτερη λειτουργία των παρεμβάσεων αλλά και η ενιαία λειτουργία του σχολείου, απέναντι σε κακόβουλες πολιτικές που επιδιώκουν την κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών. Σε αυτή την κατεύθυνση μπορούν να αξιοποιηθούν για παράδειγμα, οι ιστοσελίδες των σχολείων, οι ιστοσελίδες των τάξεων, διάφορες δωρεάν εφαρμογές τηλεπικοινωνίας, η επικοινωνία με email κλπ.
- **Καμιά αυταρχική παρέμβαση της Διοίκησης δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.** Τονίζουμε ότι έτσι κι αλλιώς όλες οι εγκύκλιοι που αφορούν την «σύγχρονη» και «ασύγχρονη διδασκαλία» εξ' αποστάσεως **δεν είναι υποχρεωτικού χαρακτήρα** γιατί δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την ισότιμη πρόσβαση όλων των μαθητών, βασική παράμετρος του δημόσιου σχολείου. Η αξιοποίηση όποιων μορφών γίνεται με τη γνώση και την ευαισθησία του κάθε εκπαιδευτικού για τις ανάγκες των μαθητών του και όχι με κρατικό έλεγχο. Στην βάση αυτή, καλούμε τους εκπαιδευτικούς να μην υποκύπτουν στους όποιους εκβιασμούς της διοίκησης για να γίνουν πιόνια στο επικοινωνιακό παιχνίδι της Κυβέρνησης. Κανένας δεν μπορεί να «υποχρεώνεται» είτε να συμμετέχει ως εθελοντής τηλεμαθήματος είτε να παραστεί, με όποια ιδιότητα στα σχολεία, που είναι ουσιαστικά κλειστά. Η όποια προαιρετική συμμετοχή μας δε συνδέεται με τις επικοινωνιακές «φούσκες» τους Υπουργείου.
- Σε καμιά περίπτωση **δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι η εξ αποστάσεως εκπαίδευση μπορεί να αξιοποιηθεί για κάλυψη της ύλης.** Είναι σαφές πως, όταν ξανανοίξουν τα σχολεία, απαιτείται, για όλες τις τάξεις και ιδιαίτερα για την Α' Δημοτικού, μικρότερος αριθμός μαθητών ανά τμήμα, εκτεταμένα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας, αναπροσαρμογή των διδακτικών στόχων, αναδιάρθρωση και μείωση της ύλης, στήριξη και ίδρυση νέων τμημάτων ένταξης. Τα παραπάνω μέτρα πρέπει να στοχεύουν στην επανεκκίνηση της εκπαίδευσης από το χρονικό σημείο του κλεισίματος

των σχολείων. Να σταματήσει εδώ η ύλη των πανελλαδικά εξεταζόμενων μαθημάτων, ότι διδάχτηκε σε αυτά τα μαθήματα και αυτό να ανακοινωθεί τώρα ώστε να απαλλαγούν από το άγχος των εξετάσεων οι μαθητές της Γ' Λυκείου.

- **Καμία εμπλοκή, άμεση ή έμμεση ιδιωτικών ομίλων**, χορηγών ή φορέων της Τ.Α. (που αξιοποιούν την “κρίση” ως ευκαιρία για να βάλουν χέρι στο Δημόσιο σχολείο) **στις διαδικασίες της εκπαίδευσης**. Κάθε πρωτοβουλία, υποδομή ή εφαρμογή πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά από το κράτος και να παρέχεται δωρεάν χωρίς την εμπλοκή ιδιωτών ή χορηγών.
- **Θα μας βρει κάθετα αντίθετους κάθε προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης**, κάθε αυθαίρετη ή αυταρχική κίνηση του Υπουργείου και της διοίκησης, κάθε απόπειρα να κατηγοριοποιηθούν οι εκπαιδευτικοί ανάλογα με τις επιλογές τους σε αυτή την περίοδο. **Όχι στο πανοπτικό σύστημα στην εκπαίδευση** που επιδιώκει την **πλήρη πειθάρχηση** δια μέσου της απομόνωσης, της επιτήρησης, του φόβου, της υποτέλειας και της εξατομίκευσης.
- Το διοικητικό έργο από τους Διευθυντές/ντριες, Προϊσταμένους-ες, κ.λπ., για όσο διάστημα παραμένουν κλειστά τα σχολεία, είναι σαφές ότι μπορεί να υποστηριχθεί με πολλούς τρόπους **χωρίς το άνοιγμα των σχολείων**. Να σταματήσουν οι πιέσεις για υποχρεωτική παρουσία των συναδέλφων στα σχολεία. Καμία τέτοια υποχρέωση δεν προκύπτει με βάση την Κ.Υ.Α.
- Ταυτόχρονα απαιτούμε: - **Αύξηση των κονδυλίων για την κάλυψη των έκτακτων αναγκών στην εκπαίδευση εδώ και τώρα**. Μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών και όλου του βοηθητικού προσωπικού και μονιμοποίηση των συμβασιούχων καθαριστριών. Μέτρα ενίσχυσης της λαϊκής οικογένειας που μαστίζεται από την ανεργία και την επισφάλεια. **Δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία για όλους τους ανθρώπους**.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Οι κυρίαρχες πολιτικές, στη χώρα μας και διεθνώς, εδώ και αρκετά χρόνια, οικοδομούν την κοινωνία-φρούριο, όπου εντός θα είναι οι ελεγχόμενοι και εκτός θα επικρατεί ο νόμος της ζούγκλας. Με αφορμή τα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας, οι κυβερνήσεις και οι κυρίαρχοι κύκλοι προωθούν μια ριζική συντηρητική στροφή, φιλοδοξούν να μονιμοποιήσουν τους αποκλεισμούς, την στέρση δικαιωμάτων, τις απαγορεύσεις, την απομόνωση στην ατομικότητα, την υποταγή και τη συναίνεση.

Είμαστε στην απέναντι όχθη. Ακόμα και στις σημερινές δύσκολες συνθήκες, υπό το βάρος των απαραίτητων περιορισμών που επιβάλλει η πανδημία, βρίσκουμε τα μέσα και τους τρόπους για να σπάσουμε την ατομικότητα και την απομόνωση, να εκφράσουμε έμπρακτα την κοινωνική αλληλεγγύη, την επικοινωνία, τις κοινωνικές σχέσεις, τη συλλογικότητα. Να σταθούμε στο πλευρό των μαθητών μας και των οικογενειών τους. Αυτές τις μέρες εκπαιδευόμαστε πώς να αποφεύγουμε ο ένας τον άλλον. Να μην γίνει κανονικότητα! Ας πλύνουμε τα χέρια μας, αλλά ας τα υψώσουμε την ίδια στιγμή με αλληλεγγύη, συλλογικότητα και διεκδίκηση! Ας φορέσουμε τη μάσκα μας, αλλά ας μην κλείσουμε το στόμα!

**Η αλληλεγγύη και ο αγώνας είναι όπλο των εκπαιδευτικών
και όλων των εργαζομένων
για την επιβίωσή μας!**